

CAŁOSPALENIE (1) *sb n*

A sg całospal(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ofiara składana według rytuału Starego Testamentu przez spalenie w całości; holocaustum PolAnt:

A iefli zdrobu dar ie^go to ieft zbáránow álbo zkozłow (tedy) ná całospálenie niech przywiedzie fámca dofkonałego. BudBib Lev 1/10.

Cf CAŁOPALENIE

FP